

[Ministeren for skatter og afgifter]

I argumentationen for at afskaffe henlæggelser til investeringsfonds anfører forslagsstillerne, at der samtidig skal gennemføres en række forbedringer og forenklinger af afskrivningsloven. Jeg er helt enig i, at afskrivningsloven skal forbedres og forenkles, og regeringen har da også fremsat visse forslag herom. En mere omfattende ændring af afskrivningsloven vil kræve et gennemgribende og grundigt forarbejde. Jeg mener ikke, at forslagsstillerne tanker om ændringer i afskrivningsloven med rimelighed kan begrunde, at vi nu skulle afskaffe muligheden for at henlægge til investeringsfonds.

Den anden del af socialdemokratiets lovforslag går ud på, at aktiver omfattet af § 6 A i bekendtgørelsen af 1982 om skattemæssige afskrivninger ikke kan forlodsafskrives i videre omfang, end de ville kunne afskrives efter den pågældende lovbekendtgørelse.

Det må jeg tilstå at jeg har haft meget svært ved at forstå. Hvis jeg har forstået det rigtigt, så går det ud på, at den overgrænse for afskrivning på automobiler, der i den gældende afskrivningslov er fastsat til et grundbeløb på 78.400 kr., skal fastholdes for fremtidige forlodsafskrivinger i henhold til investeringsfondsloven, selv om afskrivningsgrænsen i loven ændres eller eventuelt helt bortfalder. Det er muligt, at jeg skyde skylden herfor på formuleringen af forslaget.

Hvis jeg – hvad jeg egentlig tror – har forstået det rigtigt, så finder jeg, at der sker en meget uheldig komplicering af afskrivningsområdet, hvis vi nu skal til at arbejde med forskellige afskrivningsregler i afskrivningsloven og investeringsfondsloven. Der må i hvert fald være tid nok til at diskutere den idé, den dag der måtte ligge et konkret forslag om at ændre eller afskaffe den omtalte overgrænse for afskrivninger på erhvervmæssigt benyttede biler.

Endelig er der nr. 3 i lovforslaget, der går ud på at begrænse adgangen til at anvende investeringsfondsmidler uden for hovederhverv. Forslagsstillerne erkender selv i bemærkningerne, at formuleringen kan give anledning til grænsedragingsproblemer, og de erklærer sig åbne over for at diskutere bestemmelsens nærmere udformning.

Det interessanteste i forslaget er det afsnit i bemærkningerne, hvor forslagsstillerne siger, at de vil gå ind for at ophæve en række

urimeligheder for erhvervslivet rundt om i skattelovgivningen. Jeg er enig i, at disse urimeligheder skal ophæves. Det, der er mit spørgsmål, er: hvor skal man få pengene fra til det? Det er ikke sådan, at der kommer penge frem, fordi man kunne tænke sig at afskrive investeringsfondsloven. Der kommer jo ingen penge frem.

Hvis investeringsfondsloven afskrives, så må man for det første sige, at cirka halvdelen af dem, der benytter investeringsfondsloven, vil gøre nøjagtig det, man gjorde, før man havde loven, nemlig købe nogle aktiver på et tidspunkt, hvor der produktionsmæssigt ikke er grundlag for at afskrive de pågældende aktiver. Det vil med andre ord sige, at vi ikke får noget provenu af den del af det.

For den anden gruppes vedkommende, som altså ikke vil foretage nogen afskrivninger, kommer der heller ikke noget provenu frem, for investeringsfondsloven betyder ikke, at folk får et statstilskud. Det er kun et spørgsmål om at forskyde perioden for investeringen, for afskrivningen. Det vil med andre ord sige, at der er intet provenu i at afskrive investeringsfondsloven.

Hvis jeg skal forstå socialdemokratiets bemærkninger om at ville være med til at rydde op i denne lovgivning, der plager vores erhvervsliv på det skattemæssige område, og som plager vores ligningsmyndigheder, og få de værste urimeligheder væk sådan, at socialdemokratiet også vil være med til at skaffe de fornødne penge hertil, ja, så vil jeg da meget, meget gerne samarbejde med socialdemokratiet om denne del af lovgivningen.

Stavad (S):

Jeg har den indledende kommentar, at da der efter ministerens konstatering ikke er noget provenu for statskassen i det her, så må man helt pr. automatik kunne drage den modsatte konklusion, nemlig at der heller ikke er noget provenu heri for erhvervslivet. Det må være logisk. Hvis ikke staten taber noget, ja, så kan erhvervslivet heller ikke få noget. Der er jo to parter i det: staten og erhvervslivet.

Må jeg sige om forslaget, at det jo hænger sammen med de to foregående forslag. Som ministeren allerede har sagt, fik den socialdemokratiske regering i forrige folketingssamling gennemført nye, indekserede afskriv-